

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 20 februari 1946 kl. 3 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om viss ändring i centrala uppborädsnämndens sammansättning.

I två likalydande, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, I: 151 av herrar *Wagnsson* och *Åman* samt II: 336 av herrar *Fagerholm* och *Kyling*, har hemställt, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till sådan ändring av den av 1945 års riksdag antagna uppborädsförordningen, att till ledamot av centrala uppborädsnämnden skall efter förslag jämväl av Tjänstemännens centralorganisation (TCO) förordnas en i arbetsförhållanden erfaren och kunnig person ävensom att för denne ledamot skall utses en suppleant enligt samma regler som gälla för utseende av ledamot».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen I: 151.

Enligt 92 § i uppborädsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) skall Kungl. Maj:t förordna en för hela riket gemensam nämnd (centrala uppborädsnämnden) med uppgift att dels, efter framställning från länsstyrelse, lokal skattemyndighet, arbetsgivare eller skattskyldig eller när anledning därtill eljest uppkommer, meddela bindande förklaring beträffande frågor om sättet för uttagande av preliminär skatt samt om verkställande av löneavdrag, dels lämna anvisningar i frågor rörande uppborädsförfarandet, dels efter framställning från länsstyrelse eller lokal skattemyndighet avgiva yttranden i ärenden rörande uppborärd av skatt, dels ock, när anledning därtill föreligger, till Kungl. Maj:t avgiva förslag till föreskrifter rörande tillämpning av samma förordning. Nämnden skall bestå av ordförande och fyra ledamöter. En av ledamöterna skall förordnas till vice ordförande. Ordföranden och vice ordföranden skola vara lagkunniga och erfarna i domarvärv, allmänna eller administrativa, eller eljest väl kvalificerade för sin uppgift. Av övriga ledamöter skola en äga särskild insikt och erfarenhet i uppborädsfrågor samt två vara i arbetsförhållanden erfarna och kunniga. Sistnämnda båda ledamöter förordnas för två år i sänder, en efter förslag av svenska arbetsgivarföreningarnas förtroenderåd och en efter förslag av landsorganisationen i Sverige. För envar ledamot utses en suppleant enligt samma

regler som gälla för utsende av ledamöter. Förslag till ledamot och suppleant skall för att vinna avseende upptaga minst två personer, lämpliga såsom ledamot, och två personer, lämpliga såsom suppleant. Har vederbörligt förslag icke avgivits, förordnar Kungl. Maj:t ändå ledamot och suppleant. Nämnden är beslutför, då tre medlemmar äro tillstädes. Nämnden må i den utsträckning Kungl. Maj:t förordnar åtnjuta biträde av sakkunniga.

I de föreliggande motionerna har anförts, att en stor och betydelsefull grupp i samhället, nämligen tjänstemannagruppen, icke blivit representerad i centrala uppborrdsnämnden. Tjänstemannakårens kraftiga utveckling ävensom dess relativa storlek syntes utgöra tillräcklig motivering för att statsmakterna i förekommande fall skulle taga behörig hänsyn till tjänstemännens speciella förhållanden och intressen. Vid genomförandet av det nya uppborrdssystemet och tillämpningen av uppborrdsförordningen torde flera, särskilt ur tjänstemannasympunkt, betydelsefulla frågor komma att aktualiseras. För tjänstemännen gällde nämligen vissa speciella förhållanden, som i regel icke torde ha samma, om ens någon, betydelse för kroppsarbetarnas del. Det vore fördenskull av värde, att tjänstemännen genom TCO erhöles representation i centrala uppborrdsnämnden.

Utskottet.

Utskottet får i anledning av det i motionerna framställda yrkandet anförä, att centrala uppborrdsnämndens uppgift är att i tveksamma fall utöva en vägledande verksamhet på uppborrdsväsendets område. Nämnden har således icke att taga befattning med frågor rörande beskattningen. För att nämnden på ett ändamålsenligt sätt skall kunna fylla sin uppgift bör densamma ha endast ett begränsat antal ledamöter. Vad angår tjänstemannakåren finner utskottet anledning ej föreligga att bereda denna särskild representation i nämnden. Även andra grupper av skattskyldiga än tjänstemännen skulle med samma fog kunna sägas ha intresse av att erhålla sådan representation. Det bör vidare uppmärksammas, att uppborrdfrågor rörande tjänstemän i regel torde vara att hänföra till de enklaste fallen. Utskottet vill slutligen erinra om att nämnden, då så befinnes erforderligt, äger åtnjuta biträde av sakkunniga.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att de likalydande motionerna I: 151 av herrar Wagnsson och Åman samt II: 336 av herrar Fagerholm och Kyling om viss ändring i centrala uppborrdsnämndens sammansättning icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 19 februari 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Wahlmark, Velande*, Sjödahl, Ekman, Frans Ericson, Björnsson, Wetter** och *Näsgrd* samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i *Malmö**, *Björklund, Hammarlund, Olsson* i *Gävle, Sandberg, Orgård, Falk*, Henriksson*, Sundström* i *Skövde** och *Johansson* i *Mysinge**.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.